

ת"פ 17548/02/18 - מדינת ישראל נגד סולומון קידה (עציר) - באמצעות ליווי שב"ס

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון
ת"פ 17548-02-18 מדינת ישראל נ' קידה(עציר)

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד נופר
	נגד
	סולומון קידה (עציר) - באמצעות ליווי
	שב"ס
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד חסונה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום כדלקמן:

א. **בתיק 17548-02-18** הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 415 סיפא ו- 420 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב").

על פי עובדות כתב האישום לפני 21.6.16 קנה הנאשם באמצעות אחרים 5 כרטיסי חיוב ריקים מבנק הדואר, מסר את הכרטיסים לאחר, שילם לאחר סכום של 2500 ₪ ולאחר כשעה קיבל את הכרטיסים, טעונים בפרטים מזויפים של כרטיסי החיוב של 5 מתלוננים שונים.

ביום 20.6.16 השתמש הנאשם ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה, ב-3 מתוך 5 כרטיסי החיוב שלעיל בכך שביצע באמצעותם 4 רכישות ב- 4 חנויות שונות בסכום כולל של 2781 ₪ וניסה לבצע 7 עסקאות נוספות בסכום כולל של 3002 ₪, כל זאת ללא הסכמת המתלוננים ובכוונה להונות.

ב. **בתיק 8559-02-18** הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן. כתב האישום המקורי הכיל 11 אישומים. במסגרת התיקון נמחקו 4 אישומים (אישומים 2,6,8,10) והנאשם הודה ב- 7 אישומים מתוקנים כמפורט להלן:

אישום מס 1:

הנאשם הורשע בעבירה של גניבת כרטיס חיוב בניגוד לסעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב.

על פי עובדות אישום מס 1' החזיק הנאשם בתוך פסנתר בדירה בה התגורר בפתח תקווה, 6 כרטיסי חיוב של אחרים, שלא בהסכמת בעליהם, בכוונה להשתמש בהם או לאפשר לאחרים להשתמש בהם. עוד צויין כי עצם מגוריו בדירה האמורה מהווה הפרה של תנאי השחרור שקבע לו ועדת השחרורים.

עמוד 1

אישומים מספר 3, 4, 7, 9, 11:

הנאשם הורשע בעבירות של התחזות לאדם אחר בכוונה להונות (5 אישומים) וקבלת דבר במרמה (5 אישומים) בניגוד לסעיפים 441 רישא ו- 415 רישא לחוק העונשין וכן בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות (5 אישומים) בניגוד לסעיף 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב.

על פי עובדות כתב האישום לפני התאריך 3.7.17 איבד המתלון בנסיבות שאינן ידועות את נרתיק תעודת הזהות שלו כשבתוכו תעודת הזהות וכרטיס האשראי שבבעלותו. בנסיבות שאף הן אינן ידועות זויפה תעודת הזהות של המתלון כך שנשאה את פרטיו של המתלון אך את תמונתו של הנאשם. הנאשם קיבל לחזקתו את התעודה המזויפת.

בכל אחד מחמשת האישומים שלעיל, נכנס הנאשם לחנות שונה, בעיר שונה, התחזה בכזב למתלון באמצעות התעודה המזויפת בכוונה להונות, קיבל לידי מוצרים יקרי ערך עליהם שילם בכרטיס אשראי שונים, מזויפים, אשר כל אחד מהם הכיל פרטיו של תושב זר אחר, כל זאת בכוונה להונות בנסיבות מחמירות וכמפורט:

באישום 3 קיבל הנאשם ביום 6.8.17, בחנות "אופני יקר" באשדוד, אופניים חשמליים שעלותם 6600 ₪, במרמה, לאחר שהתחזה בכזב למתלון באמצעות התעודה המזויפת ושילם בכרטיס חיוב מזויף של תושב זר.

באישום 4 קיבל הנאשם ביום 28.8.17 בחנות "ה.מ. מוטורס" בתל אביב, שתי קסדות אופנוע שעלותן 7650 ₪, במרמה, לאחר שהתחזה בכזב למתלון באמצעות התעודה המזויפת ושילם בכרטיס חיוב מזויף של תושב זר.

באישום 7 קיבל הנאשם ביום 1.9.17 בחנות "בן מערכות" בחולון, אופניים חשמליים עם מטען נוסף בעלות כוללת של 5500 ₪, במרמה, לאחר שהתחזה בכזב למתלון באמצעות התעודה המזויפת ושילם בכרטיס חיוב מזויף של תושב זר.

באישום 9 קיבל הנאשם ביום 11.1.18 בחנות "צחי נוע מתגלגלים" בקרית מלאכי, אופניים חשמליים שעלותם 5000 ₪, במרמה, לאחר שהתחזה בכזב למתלון באמצעות התעודה המזויפת ושילם בכרטיס חיוב מזויף של תושב זר.

באישום 11 קיבל הנאשם ביום 18.1.18 בחנות "RIDE ON" בהרצליה, אופניים חשמליים שעלותם 4790 ₪, במרמה, לאחר שהתחזה בכזב למתלון באמצעות התעודה המזויפת ושילם בכרטיס חיוב מזויף של תושב זר.

אישום מספר 5:

הנאשם הורשע בעבירות של התחזות לאדם אחר בכוונה להונות וניסיון קבלת דבר במרמה בניגוד לסעיפים 441 רישא ו- 415 רישא לחוק העונשין וכן בעבירות של גניבת כרטיס חיוב וניסיון הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיפים 16(א) לחוק כרטיסי חיוב ו- 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב+ 25 לחוק העונשין.

על פי עובדות אישום 5 ביום 24.8.17 נכנס הנאשם לחנות "K.S.P." באשדוד, התחזה בכזב למתלון, באמצעות התעודה המזויפת בכוונה להונות, וניסה לקבל לידי במרמה טלפון סמסונג S8 בשווי של 3000 ₪ עליו ניסה לשלם תוך שימוש בכוונה להונות בכרטיס האשראי של המתלון אשר הוכרז כגנוב. על הכרטיס הגנוב נצרבו, בדרך שאינה ידועה למאשימה, פרטיו של תושב זר.

הסדר הטיעון

2. ביום 9.5.18 הציגו הצדדים הסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בשני כתבי האישום המתוקנים. לא הוצג הסדר לעניין העונש.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש לבית המשפט את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, את גזר הדין ובו מאסרים מותנים להפעלה והתחייבות בת הפעלה, את פרוטוקול ועדת השחרורים, הפנה לערכים המוגנים שנפגעו, טען כי הפגיעה בערכים היא מוחשית ועוצמתית, הפנה למדיניות הענישה הנוהגת, לחומרת הנסיבות כפי שעולה

מעובדות כתבי האישום, לדבריו מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 8559-02-18 נע ביום 24-60 חודשי מאסר ומתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 17548-02-18 נע ביום 12-36 חודשי מאסר וענישה נלווית.

ב"כ המאשימה הפנה לדבריו של הנאשם בפני ועדת השחרורים לפיהם עלה על דרך חדשה, ולא יחזור על הטעויות שעשה, ותוך פחות משבועיים מיום שחרורו ברישיון, החל בביצוע העבירות בהן הורשע בתיק 8559-02-18. לאור חומרת העבירות, על רקע העבר המכביד והעובדה כי ביצע העבירות בסמוך לאחר שחרורו ממאסר ותוך הפרת תנאי הרישיון טען ב"כ המאשימה כי יש ליתן את הבכורה לשיקולי הגמול וההרתעה ולהשית על הנאשם מאסרים ברף הבינוני והבינוני-גבוה של המתחמים, ולהורות שירוצו במצטבר זה לזה. בנוסף עתר להפעיל המאסרים המותנים במצטבר, ולהורות כל המאסר ירוצה במצטבר למאסר אותו מרצה עתה. כמו כן עתר להטיל מאסרים מותנים, להפעיל ההתחייבות, לחייב בהתחייבות חדשה, להטיל בקנס של עשרות אלפי שקלים ולחייב בפיצויים בשווי ההונאה.

4. ב"כ הנאשם הפנה לכך שסכום ההונאה הסתכם בתיק אחד בסך של 29,540 ₪, ובתיק השני בסך של 5,800 ₪. טען שאילו כתב האישום בתיק 17548-02-18 היה מוגש במועד, ניתן היה לצרפו לתיק הקודם בגינו נשפט הנאשם, ולדבריו סביר להניח שהצירוף לא היה מביא לשינוי בענישה. לדבריו העבירות לא בוצעו בתחכום. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נוצל בידי אחרים, הגם שלא היה בידו להציג ראיות לטענה זו. טען שהעבירות לא בוצעו כדי להתעשר אלא כדי לשרוד, בשל מצבו הכלכלי הקשה, הנאשם נשוי ולאחרונה נולד לו בן, עקב היותו אסיר לא השתתף הנאשם בברית של בנו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וטען כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר של מספר חודשים ועד 11 חודשי מאסר וביקש שלא לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם, אלא להסתפק ברף הבינוני, זאת בשים לב שהנאשם הודה בהזדמנות ראשונה ולקח אחריות על מעשיו. עוד ביקש שהמאסר שיוטל ירוצה בחלקו בחופף למאסרים המותנים שיופעלו. כמו כן ביקש ב"כ הנאשם שבית המשפט ימנע מלהטיל פיצוי או להסתפק פיצוי סמלי, לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ובשים לב שיגזר עליו עונש מאסר.

5. הנאשם ביקש לומר דברים. ביקש את התחשבות בית המשפט, הביע צער על מעשיו, הבטיח כי לא יחזור על מעשיו, טען כי עכשיו מבין את הדברים.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

6. הגם שקיים דמיון בין העבירות בשני כתבי האישום השונים, כל אחד מכתבי האישום שצורפו מהווה אירוע נפרד, אופן ביצוע העבירות שונה, חלפה למעלה משנה בין האירועים שבכתבי האישום השונים, אין ביניהם קשר, העבירות בשני כתבי האישום אינן בעלות אותה מסכת עובדתית, לפיכך יקבע מתחם עונש הולם בנפרד לכל אחד מכתבי האישום.

הגם שכתב האישום המתוקן בתיק 8559-02-18 אוזח 7 אישומים שונים בגין מספר עבירות שהתפרסו על פני מספר חודשים, עסקינן בפרשה אחת, האישומים קשורים זה לזה ברצף מתמשך אחד, הם חלק מאותה תוכנית עבריינית, אותה מסכת עובדתית, ולפיכך יקבע לכל האישומים בכתב אישום זה מתחם עונש הולם אחד.

כך גם יקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות שבוצעו בתיק 17548-02-18, בהיותן מסכת עבריינית אחת, המקיימת את מבחן "הקשר ההדוק".

בעניין זה, ראו דברי בית המשפט העליון מפי כב' הש' ברק ארז בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**:

"בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך

לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)."

(ראו גם רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.15))

7. **הערכים החברתיים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם הם:** הגנה על קניינו של אדם, הגנה על חופש הפעולה והבחירה של הציבור ועל היכולת לקבל החלטות מבלי שירומה או יוטעה, הגנה על תקינותם של מסמכים, הגנה על שימוש בכרטיסי חיוב כתחליף למטבע, הגנה על המסחר התקין.

8. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית, בשים לב להיקף הפגיעה ברכוש הזולת: הנאשם קיבל במרמה רכוש רב: באחד התיקים ביצע 4 עסקאות בסך כולל של 2781 ₪ וניסה לבצע 7 עסקאות נוספות בסך של 3002 ₪. בתיק השני רכש מ-5 בתי עסק שונים אופניים חשמליים מטען וקסדות בסכום כולל של 29,540 ₪ וניסה לבצע רכישה נוספת של טלפון בסך של 3000 ₪.

9. באשר ל**נסיונות ביצוע העבירות** בתיק 17548-02-18: עסקין כאמור בעבירות שבוצעו בנסיונות מחמירות: העבירות נעשו לאחר תכנון מוקדם, ובתחכום. הנאשם נעזר באחרים אשר רכשו עבורו 5 כרטיסי חיוב ריקים, הנאשם שילם לאחרים סך של 2500 ₪ בתמורה לכך שיטעו לו על הכרטיסים הריקים, פרטים מזויפים של כרטיסי חיוב של אחרים. מדובר בתכנון מוקדם שדרש השקעה כספית משמעותית. כל השימושים בכרטיסי החיוב בוצעו באותו יום בהפרש זמנים של פחות משעתיים. נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה. אין אינדיקציה בכתב האישום לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות ביחס לחלקו של האחר. נתתי דעתי לדברי ההגנה לפיהם העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית.

10. באשר ל**נסיונות ביצוע העבירות** בתיק 8559-02-18: עסקין כאמור בעבירות שבוצעו בנסיונות מחמירות. העבירות נעשו לאחר תכנון מוקדם, ובתחכום. הנאשם קיבל לחזקתו בנסיונות שאין ידועות את תעודת הזהות של המתלונן לאחר שזויפה באופן שהופיעו עליה פרטיו של המתלונן, אך במקום תמונת המתלונן הופיעה תמונת הנאשם. נתתי דעתי לכך שהנאשם החזיק ברשותו 6 כרטיסי אשראי שונים, מזויפים, אשר הוטענו בפרטיהם של תושבים זרים. אחד הכרטיסים שהוחזקו היה הכרטיס שבבעלות המתלונן. נתתי דעתי להיקף הרכוש שהתקבל במרמה (29,540 ₪) ולניסיון לקבל רכוש נוסף בשווי 3000 ₪, לכך שהנאשם ביצע 5 עסקאות שונות, ב-5 ערים שונות, כשבכל העסקאות הוא מתחזה בכזב למתלונן תוך שימוש בתעודה המזויפת. נתתי דעתי לדברי ההגנה לפיהם העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית. לא מצאתי כל בסיס לטענת ההגנה כי העבירות בוצעו בשל ניצול הנאשם על ידי אחרים. אין זכר לטענה זו בעובדות כתב האישום ואף לא הוצגה לכך כל ראיה בשלב הטעונים לעונש. אני רואה בחומרה רבה את העובדה כי העבירות בוצעו ימים בודדים לאחר שהנאשם שוחרר שחרור מוקדם ממאסרו, תוך הפרת תנאי רישיונו.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל מאסרים מותנים ועד למאסרים לתקופות משמעותיות. כל מקרה ונסיבותיו. העונשים משתנים בהתאם להיקף המרמה וההונאה, לכמות העסקאות, לסכומי העסקאות, למספר המתלוננים למידת התחכום, התכנון, חלקו היחסי של הנאשם לנסיבותיו האישיות, עברו ועוד.

ראו למשל:

רע"פ 1596/16 **סלימאן מוחטסב נ' מדינת ישראל** המבקש ואחר הורשעו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת כרטיס חיוב וזיוף, בקבלת רכוש שהושג בפשע (2 אישומים), הונאה בכרטיס חיוב (2 אישומים), קבלת דבר במרמה (2 אישומים), ניסיון לקבל דבר במרמה והסתייעות ברכב לביצוע פשע. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע, בנסיבות העניין, בין מספר חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר. נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 1579/16 **איהאב ספיאן נ' מדינת ישראל** המבקש הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, התחזות לאחר, זיוף, הונאה בכרטיס חיוב, ניסיון לקבלת דבר במרמה וקבלת דבר במרמה. המבקש ביצע רכישות שונות ממספר בתי עסק בערים שונות תוך שימוש ב-7 כרטיסי חיוב של אחרים. המבקש נדון ל-24 חוד' מאסר בפועל, מע"ת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

רע"פ 765/14 **סמי אחרינו נ' מדינת ישראל** המבקש הורשע בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה. המבקש בעל עסק לספידומטרים, שכפל שני התקני ספידומטר (דלקן) של לקוחותיו והתקנים ברכבו. המבקש עשה בהם שימוש לפחות ב-11 הזדמנויות בסכום כולל של כ-4,000 ₪. המבקש נדון ל-5 חוד' מאסר בע"ש, מע"ת ופיצוי למתלוננים. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

רע"פ 617/14 **רמי לוי נ' מדינת ישראל**. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וגניבה. למבקש יוחסו 7 אישומים שונים, מהם עולה כי גנב כרטיסי חיוב ועשה בהם שימוש בעשרות מקרים. הסכום הכולל של עבירות ההונאה בכרטיסי החיוב מסתכם ב-30,000 ש"ח, ועוד הורשע המבקש בגניבת כסף מזומן בסך 1,650 ש"ח. בית משפט קמא גזר על המבקש 23 חודשי מאסר לריצוי בפועל; הופעל עונש מאסר על תנאי בן 18 חודשים מחציתו לריצוי בחופף, כך שעל המבקש לרצות 32 חודשי מאסר; תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים; וכן קנס בסך 6,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו. ערעורים לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 4760/14, 4764/14, 4779/14, 4868/14, 5215/14 **קיסלמן ואח' נ' מ"י**. המבקשים הורשעו בעבירות של קשירת קשר לפשע, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות בצוותא, וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. כל אחד מהמבקשים נטל חלק במספר שונה של עסקאות, החמור ביותר (אמיל) נטל חלק ב-84 עסקאות שהתפרסו על פני 5 ימים וקיבל במרמה ביחד עם אחרים פריטים בשווי 36,543 ₪. המבקש שחלקו הוא הקטן ביותר (לבון) הורשע בעבירה של סיוע בביצוען של 19 עסקאות שבוצעו בלילה אחד, וסיוע בקבלת רכוש בשווי 8917 ₪ במרמה. בית משפט קמא גזר על אמיל 16 חודשי מאסר והפעיל 8 חודשי מאסר מותנה במצטבר, ועל לבון מאסר של חודש ויום (הוא תקופת מעצרו). בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשם של כל המבקשים כך שעונשו של אמיל הועמד על 46 חודשי מאסר (כולל התנאי) ועונשו של לבון הועמד על 10 חודשי מאסר. בית משפט העליון קיבל את ערעורים של כל המבקשים והקל בעונשם, בית המשפט העליון קבע כי עונשם של המערערים ימצא בטווח של 6-36 חודשים. על אמיל נגזרו 32 חודשים והופעל התנאי במצטבר (סה"כ 40 חודשים) ועל לבון נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

רע"פ 339/11 **חי מהרבנד נ' מדינת ישראל**, המבקש הורשע ב-7 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 10 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 3 עבירות של התחזות, 3 עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. המבקש התקשר לבתי עסק שונים הזדהה כנציג חברת האשראי וקיבל במרמה מספרי כרטיס אשראי ופרטים אישיים של בעלי הכרטיס. בסמוך לאחר מכן התקשר המבקש לבתי עסק אחרים, הזדהה כבעל כרטיס אשראי וביצע או ניסה לבצע רכישות של מוצרים שונים באמצעות כרטיס האשראי שקיבל במרמה. נגזרו 36 חודשי מאסר, תוך הפעלת 12 ח' מע"ת בחופף. ערעורים לבית משפט מחוזי ועליון נדחו.

רע"פ 8502/10 **גביברקליפאן נ' מדינת ישראל**. המבקש זייף כרטיסי חיוב על סמך פרטים שסיפקו שלושה אחרים, שהועסקו כעובדים בתחנת דלק ונתבגדים. עמוד 5

באמצעות כרטיסיה חיובה מזויפים, המבקשביצערכישותבחנויותשלפריטיםשוניםותדלקבתחנתהדלק. בנוסף, באמצעותהאחריםשהועסקובתחנתהדלק,

חויבו כרטיסיה חיובה בסכומיהתדלוקשללקוחותשלמועבורהתדלוקבמזומן,

והכסף המזומן הועבר למבקש שהפריש ממנו אף לאחרים. המבקש נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל ושנים עשר חודשי מאסר על תנאי.

קיבל את הערעור באופן חלקי והעמיד את עונשו על 15 חודשי מאסר בפועל, פיצוילחברותהאשראיבגובה 20,000 ₪ ורכיבהמאסרהמותנההותרעלכנו. נדחתה בקשת רשות ערעור בבית המשפט העליון.

עפ"ג (מרכז) 1771-11-16 דוגיא נ' מדינת ישראל. המערער הורשע ב- 19 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, 3 עבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, 3 עבירות של החזקת ציוד לזיוף כרטיס אשראי ועבירות רבות של ניסיון הונאה בנסיבות מחמירות. בית משפט קמא גזר על המערער 32 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית בדמות מאסרים מותנים, פיצוי בסך 12,500 ₪ וקנס בסך 5,000 ₪. ביהמ"ש המחוזי, בהסכמת הצדדים, הקל בעונשו והעמיד את תקופת המאסר על 26 חודשי מאסר, הוא העונש אשר הוטל על אחר שנדון באותה הפרשה.

ע"פ (חיפה) 19483-11-15 לירז קיזרמן נ' מדינת ישראל, המערערים הודו והורשעו בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה וזיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר. המערערים עשו שימוש (בצוואת) בכרטיס אשראי ב- 3 הזדמנויות שונות בסכום כולל של כ- 800 ₪ וכן זייפו חתימת בעלת הכרטיס. המערערים נדונו למע"ת, של"צ וענישה נלווית. בית המשפט קמא דחה בקשתם להימנע מהרשעה. ערעור שהגישו לבית המשפט המחוזי על ההחלטה להותיר ההרשעה על כנה נדחה.

עפ"ג (י-ם) אדריאן פרננדו נ' מדינת ישראל (10.3.15). המערער הורשע על פי הודאתו ב- 31 עבירות של קשירת קשר לפשע, 31 עבירות זיוף, 30 עבירות גניבה ו- 30 עבירות הונאה בנסיבות מחמירות בסך"כ בוצעו משיכות בסך כולל של 59,700 ₪, וניסיונות משיכה בסכום דומה. בית משפט השלום גזר על המערער 30 חודשי מאסר בפועל לתקופה של שנתיים מאסר מותנה, קנס בסך 20,000 ₪ ופיצוי למתלוננים בסכום כולל של 59,700 ₪. ערעורו במחוזי נדחה, תוך שבית המשפט המחוזי קבע כי העונש קל מדי.

עפ"ג (מרכז) 34485-06-14 פבלוביץ נ' מדינת ישראל המבקש הורשע בעבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה. המבקש נכנס במספר מקרים לחנויות ורכש טובין באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים בהיקף כולל של 11,445 ₪. נדון ל- 6 חודשי עבודות שירות וקנס בסך 9,000 ₪. הערעור נדחה.

עפ"ג (י-ם) 56116-06-14 מוחמד קשקוש נ' מדינת ישראל. הנאשם גנב במציאה נרתיק עם אישור כניסה לאוניברסיטה, כרטיס אשראי ומסמכים נוספים, השתמש בכרטיס האשראי בסך של 217 ₪, זייף אישור כניסה לאוניברסיטה בכך שהדביק את תמונתו שלו על הכרטיס. נדון למע"ת ושל"צ.

עפ"ג (מרכז) 12105-01-13 מסיקה נ' מדינת ישראל. המערער הורשע על פי הודאתו בשמונה אישומים שעניינם גניבת כרטיסי חיוב, ביצוע עסקאות באמצעות הכרטיסים הגנובים ועבירות נוספות. נידון ל- 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מרכז) 48029-06-12 דהן נ' מדינת ישראל (המערער הורשע בשבעה אישומים בגין ביצוע 71 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 71 עבירות של קבלת דבר במרמה, וכן עבירות של גניבת כרטיס אשראי. נדון ל- 24 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור במחוזי נדחה בהסכמה לאחר שקוזה מהמאסר תקופת המעצר.

עפ"ג (מרכז) 10958-02-10 **בן רשי נ' מדינת ישראל**. המערער הורשע בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה ועוד. המערער נהג בדרכי רמייה במילוי טפסים לצורך קבלת כרטיסי אשראי, ובכך קיבל סכומים של עשרות אלפי שקלים במרמה. הנאשם נידון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעורו נדחה.

ע"פ (חיפה) 6240-11-08 **מדינת ישראל נ' מורדכי אברהמי** (7 חודשי מאסר וענישה נלווית סדרת עבירות הונאה בכרטיסי חיוב)

ע"פ (נצרת) 1132/07 **אבו חמיס מוחמד נ' מדינת ישראל**. הנאשם הורשע בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב. הנאשם ביצע עסקאות בכרטיס אשראי של המתלוננת ב- 4 הזדמנויות שונות בסכום כולל של 2,680.44 ₪. הנאשם נדון ל- 5 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ראו גם רע"פ 5212/13 **אדינה שמעון נ' מדינת ישראל**; ת"פ (י-ם) 31492-11-14 **מדינת ישראל נ' משה לוי**; ת"פ (כ"ס) 44354-09-14 **מדינת ישראל נ' סנדי כהן**; ת"פ (ת"א) 13863-12-12 **מדינת ישראל נ' יצחק דניאל**; ת"פ (ראשל"צ) 50564-12-12 **מדינת ישראל נ' ליאונד ברוק**, ת"פ (רמלה) 48359-10-12 **מדינת ישראל נ' עמרוחא**; ת"פ (כ"ס) 20098-05-12 **מדינת ישראל נ' רותם ציאני**; ת.פ. 30765-08-11 (רמלה) **מדינת ישראל נ' מיכאל אמרה**; ת.פ. 17880-11-10 (ירושלים) **מדינת ישראל נ' אושרת ישראלי**.

12. לאור כל האמור, לאחר שנתתי דעתי למספר העסקאות, להיקף ההונאה, לתכנון המוקדם, לתחכום, לאופן ביצוע העסקאות תוך הצגת מצגי שווא, לנסיבות המחמירות, אני קובעת כי **מתחמי העונש ההולם** הם כדלקמן:

בתיק 17548-02-18: מתחם העונש ההולם נע בין 6-15 חודשי מאסר.

בתיק 8559-02-18: מתחם העונש ההולם נע בין 8-36 חודשי מאסר.

13. אין בידי לקבל את המתחם שהוצג על ידי ב"כ הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה למתחם אותו קבעתי בתיק ת"פ (קג"ת) 47460-02-14 **מדינת ישראל נ' שמי**. שם קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין מאסר קצר לשנת מאסר בגין 3 עסקאות טלפוניות במסגרתן נרכשו במרמה 5 טלוויזיות בסך כולל של 23,500 ₪ תוך הונאה בכרטיס אשראי. אמנם סכום ההונאה שם דומה לסכום שבפני, אלא ששם הנסיבות לא היו מחמירות כפי שבמקרה שבפני, שם הנאשם לא הצטייד בתעודת זהות מזויפת ולא התחזה לאחר. שם הנאשם לא השתמש בכרטיסי חיוב מזויפים, על כן גם הוראות החיקוק בהן הואשם שם היו מקלות יותר ביחס להוראות החיקוק בהן הורשע הנאשם שבפני. על כן, לאור השוני בחומרת הנסיבות ובחומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים השונים, המתחם שנקבע שם אינו ישים בתיק שבפני עתה.

כך גם אני סבורה כי מתחם העונש ההולם שנקבע בתיק ת"פ (פ"ת) 13269-01-13 **מדינת ישראל נ' פבלוביץ** אינו ישים בתיק שבפני. שם נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר. שם היקף ההונאה היה קטן בהרבה (רכישות בשווי 5324 ₪ וניסיונות רכישה בשווי 6121 ₪). שם על העבירות התפרסו על פני יומיים בלבד, שם היה לנאשם שותף אשר נטען כי שודל על ידו, עוד נטענה טענה של אכיפה בררנית לאחר שהשותף לא הועמד לדין. שם לא מתוארת ההכנה לביצוע העבירות בדמות רכישת כרטיסי חיוב מזויפים, שם העבירות לא בוצעו תוך הפרת תנאי שחרור על תנאי. שם בכתב האישום לא יוחסו לנאשם בהוראות החיקוק מרמה והונאה בנסיבות מחמירות. לאור כל ההבדלים, אני סבורה כי המתחם שנקבע שם אינו משקף את חומרת הנסיבות בתיקים שבפני.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

14. לא מצאתי הצדקה לסטיה לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, אף לא משיקולי שיקום. בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. לא הוצגו בפני כל שיקולי שיקום.

15. זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו.

16. לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו על ידי ההגנה. את היותו נשוי ואב לילד שנולד בעת מאסרו, את גילו הצעיר, את מצבו הכלכלי הקשה. בנסיבות התיקים שבפני, לא מצאתי כי יש ליתן משקל רב לנסיבותיו האישיות של הנאשם. אלו מתגמדות אל מול האינטרסים האחרים שבשיקולי הענישה, ובפרט שיקול הגמול וההרתעה.

17. לא מצאתי ליתן משקל לדבריו האחרונים של הנאשם בפני: "אני מצטער על הכל, לא אחזור על זה, עכשיו אני מבין את הדברים", שכן דברים דומים מאוד אמר ימים ספורים לפני ביצוע העבירות, בדיון שנערך בעניינו בפני וועדת השחרורים, במסגרת תיק ו"ר 17-06-20069 ביום 26.7.17. שם אמר: "אני רוצה להתנצל על כל מי שפגעתי בהם, גנבתי מהם כסף, עליתי על דרך שונה, אני מבין את הטעות שעשיתי, אני רוצה שתתחשבו בי. אני שיניתי את עצמי, לא אחזור על הטעויות ועל כל מה שעשיתי".

לא זו בלבד שהנאשם לא שינה עצמו וחזר תוך ימים בודדים לבצע את אותן עבירות, למרות שהתחשבו בו, אלא שאף חזר ופגע באותו המתלון. עיון בגזר דינו של הנאשם בתיק 16-12-54823, גזר דין מיום 7.5.17 מלמד כי שם, באישום השלישי, יוחסו לנאשם 4 עבירות של התחזות לאדם אחר במטרה להונות, ואותו אדם אחר אליו התחזה, הינו אותו המתלון אליו התחזה בתיק 18-02-8559 שבפני, כשגם הפעם, כמו בפעם הקודמת, הציג תעודת זהות של המתלון הנושאת את תמונתו של הנאשם.

18. זקפתי לחובתו של הנאשם את הרשעותיו בתחום הפלילי. הנאשם יליד 1991, לחובתו 4 הרשעות קודמות, בעבירות קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף, הונאה בכרטיסי חיוב, התחזות לאחר בכוונה להונות, הונאה בכרטיסי חיוב בנסיבות מחמירות, שבל"ר, גניבה, סיוע לפריצה לבניין, החזקת סמים לצריכה עצמית.

הנאשם נדון בעברו לשני עונשי מאסר, האחד למשך 20 יום והשני למשך 12 חודשים, עונשים שלא היה בהם כדי להרתיעו.

תלויים ועומדים כנגד הנאשם שני מאסרים מותנים בני 4 ו- 8 חודשים, אשר גם בהם לא היה כדי להרתיעו.

19. לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד. בשים לב לכך שעסקינן בעבירות חוזרות, וכי ענישה מוחשית קודמת לא היה בה כדי למנוע הישנות עבירות, מצאתי הצדקה ליתן משקל משמעותי לשיקול ההרתעה.

20. לאור כל המפורט לעיל, אני סבורה כי בעניינו של הנאשם אין הצדקה לגזור את עונשו ברף התחתון של המתחם. אף ב"כ הצדדים עתרו לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם, כל אחד ביחס למתחם

שהוצג על ידו. לפיכך, מצאתי הצדקה לגזור על הנאשם עונשי מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם בכל אחד מהתיקים בהם הורשע.

21. שקלתי אם בנסיבות שבפני ראוי שהמאסרים אשר יוטלו ירוצו בחופף או במצטבר זה לזה.

בעניין זה ראו דברי בית המשפט העליון מפי כב' השופט שוהם בע"פ 3834/10 - **שמעון והבה נ' מדינת ישראל**. תק-על 2013(1), 8732:

"ברירת המחדל הקבועה בהוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין, קובעת כי מקום בו נאשם נידון לעונשי מאסר בגין עבירות שונות ובית המשפט לא הורה כי ישא את העונשים במצטבר, ישא הנאשם בעונש המאסר הארוך ביותר מבין עונשי המאסר שהושתו עליו. בגדר זאת, נתון לבית המשפט שיקול דעת לקבוע האם ירוצו העונשים במצטבר או שמא בחופף. במסגרת הפעלת שיקול דעתו, "על בית המשפט לאזן בין האינטרס החברתי במיצוי הדין לבין האינטרס האנושי, נקיטת מידת חסד עם הנאשם, המאפשרת לו לרצות את העונש החמור כדי לכפר על עוונותיו" (עניין תפאל, בעמ' 872).

ראו גם ע"פ 395/75 **צור נ. מ"י** פד"י ל(2) 589, 598. פסקה 15:

"הכלל הינו ריצוי בחופף והחריג הינו ריצוי העונשים במצטבר. פרשנות זו נומקה במידת החסד שיש לנקוט עם הנאשם תוך הותרת פתח של תקווה לחופש ולחיים חדשים כחלק מההכרה בערכו האנושי של כל אדם באשר הוא אדם. לצד זאת מצוי אף השיקול בדבר שיקומו של הנאשם והשתלבותו מחדש בחברה. מנגד, החריג המאפשר צבירת העונשים מבוסס על האינטרס החברתי במיצוי הדין עם נאשם שהורשע במספר עבירות חמורות, ועל מתן משקל לשיקולי הגמול, המניעה והרתעה עקב חומרת העבירות ונסיבות ביצוען".

בע"פ 6867/06 **בוטרוס עזאם נ. מ"י** (פורסם בנבו) בפסקה 16 נקבע:

"בפסיקה הוזכרו שיקולים רבים להכרעה בשאלה האם לחפוף או לצבור את העונשים בכל מקרה ומקרה. שיקולים אלו, יש לציין, חופפים ברובם שיקולי ענישה כלליים. כך הוזכר השיקול בדבר סוג העבירות בהן הורשע הנאשם וחומרתן; אופי המעשים ונסיבות ביצועם; וכן חומרת הפגיעה בקורבן העבירה. שיקול נוסף הינו עוצמת הזיקה המתקיימת בין המעשים השונים בגינם הורשע הנאשם. מעשים הכרוכים זה בזה עד כדי היותם מסכת עובדתית אחת עשויים להצדיק ענישה חופפת. שיקולים נוספים עניינם גילו של הנאשם, עברו הפלילי, הודאה במעשים, הבעת חרטה כנה על ביצועם, וכן מצוקה קשה ממנה סבל הנאשם מכל מקום נקבע כי כל מקרה לנסיבותיו."

22. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים, מצאתי כי יש מקום לנקוט עם הנאשם את מידת החסד ולהורות כי המאסרים שיוטלו ירוצו מרביתם בחופף זה לזה, זאת אף בשים לב לטיעוני ההגנה כי אילו היה מוגש כתב האישום בתיק 17548-02-18 בסמוך למועד ביצוע העבירות, יכול היה הנאשם לצרף תיק זה לתיקו הקודם של הנאשם.

23. באשר למאסרים המותנים שתלויים ועומדים כנגד הנאשם: על פי הוראת סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז 1977

מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו "זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת, ציווה, מטעמים שירשמו ששתי התקופות, כולן או מקצתן יהיו חופפות".

בע"פ 3869/09 **סלימן נ' מ"י** כתב בית המשפט העליון:

"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שירשמו". "דרישת 'טעמים' שירשמו" מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי".

ראו גם פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 4654/03 **ווליד נ' מ"י**:

"עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחורי נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהתועלת שתצמח לחברה מהוצאתו מן המעגל העברייני עולה על התועלת מהשמתו מאחורי סורג ובריה כדי להשיב לו כגמולו. זאת, הגם שעונש מאסר על תנאי אינו כולל רכיב שיקומי של ממש אלא מהווה מתן הזדמנות חוזרת לנידון לתקן דרכיו ... המאסר המותנה הינו אם כן בבחינת כרטיס כניסה מחודש אל החברה. אולם, אם נכזבה הציפייה כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנידון ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות, הרי שנחלש באופן ניכר משקלו של אינטרס השיקום וגובר משקלם של אינטרס הגמול, ההגנה על הציבור, הצורך בהרחקת מהציבור ושיקום בעת המאסר".

24. אין בנסיבותיו של הנאשם, כפי שהוצגו בפני, "טעמים שירשמו" אשר מצדיקים חפיפת המאסרים המותנים שיופעלו למאסרים שיגזרו בתיק זה.

25. באשר לשאלה האם להפעיל את המאסרים המותנים בחופף או במצטבר זה לזה, לקחתי בחשבון שהמאסרים המותנים הוטלו באותו גזר דין, שניהם בני הפעלה בעבירות רכוש האחד בגין עבירות רכוש מסוג עוון והשני בגין עבירות רכוש מסוג פשע, נתתי דעתי לכך שהמאסרים המותנים הם בני הפעלה רק בגין העבירות שנעברו בתיק 8559-02-18. בתיק זה אמנם יוחסו לנאשם מספר אישומים, אך עסקינן במסכת עבריינית אחת המשלבת מספר עבירות רכוש, חלקן מסוג עוון וחלקן מסוג פשע, עבירות הרכוש שלובות זו בזו. לאור האמור, מצאתי הצדקה להורות כי המאסרים המותנים שיופעלו ירוצו בחופף זה לזה.

ראו לעניין זה ע"פ 4517/04 **אחמד מסרואה נ' מדינת ישראל** שם דן בית המשפט העליון בין היתר בשאלה האם קיימת הצדקה להפעיל את שני המאסרים המותנים בחופף או במצטבר זה לזה. בית המשפט העליון קבע:

"אכן, צבירתם של עונשים מספר תתאים בעיקר לסיטואציה שבה אין כל זיקה בין כמה עבירות, או כאשר חומרתן המופלגת של העבירות מחייבת כי העונשים ירוצו במצטבר. אולם מקום שבו יש לראות בכמה עבירות כמשתייכות למסכת עבריינית אחת, כי אז הכלל הוא כי העונשים בגין יחפפו זה את זה (ראו ע"פ 269/78 חליוואה נ' מדינת ישראל [13], בעמ' 401-402).

26. לאור חומרת המעשים, והעובדה שהעבירות בתיק 8559-02-18 נעברו זמן כל כך קצר לאחר שחרורו של

הנאשם מהמאסר ובתוך תקופת הרישיון, לא מצאתי הצדקה לחפוף המאסרים שהטלתי לתקופת המאסר שעליו לרצות בגין הרישיון שהופקע.

27. על אף מצבו הכלכלי הקשה, ולמרות שיגזר על הנאשם עונש מאסר, אני סבורה כי יש הצדקה לחייב את הנאשם בפיצוי משמעותי לנפגעי העבירה, וכן להשית עליו קנס, והתחייבות משמעותית ומאסר מותנה, שיהוו תמרור אזהרה מפני מעידה נוספת בעתיד.

עונשו של הנאשם

28. לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין העבירות בתיק 17548-02-18: 9 חודשי מאסר בפועל.

בגין העבירות בתיק 8559-02-18: 17 חודשי מאסר בפועל.

המאסרים שהוטלו ירוצו מרביתם בחופף זה לזה כך שסך הכל על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת המאסרים המותנים בני 4 ו-8 חודשים שהוטלו על הנאשם בתיק 54823-12-16 בבית משפט השלום באשקלון ביום 7.5.17. המאסרים המותנים ירוצו בחופף זה לזה ובמצטבר למאסר שנגזר בתיק זה.

למען הסר ספק על הנאשם לרצות בגין המאסרים שהוטלו ובגין המאסרים המותנים שהופעלו בסך הכל 28 חודשי מאסר.

המאסר ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר אותו מרצה הנאשם.

מתקופת המאסר ינוכו ימי המעצר שריצה הנאשם בתיקים אלה, ובלבד שלא ינוכו ימי המעצר אשר ריצה, ככל שימים אלו חפפו לימים בהם ריצה מאסר בגין הרישיון שהופקע.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת רכוש או עבירות בהן הורשע.

ג. פיצויים:

· פיצוי למתלונן יצחק דר"י, ע"ת 5 בתיק 8559-02-16 בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.1.2021

· פיצוי בסך 400 ₪ לאבו שמעון , פיצוי בסך 400 ₪ לעבוד סילביה, פיצוי בסך 400 ₪ לקסטרו יערה, פיצוי בסך 400 ₪ לכהן הילה ופיצוי בסך 400 ₪ לגעיה סלמאן, כולם מוזכרים בחלק הכללי בכתב האישום בתיק 17548-02-18. הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.11.2021

· פיצוי בסך 15,000 ₪ אשר ישולם לחברות האשראי אשר ניזוקו כתוצאה ממעשיו של הנאשם. הפיצוי ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.11.22

ב"כ המאשימה תמציא לבית המשפט תוך 60 יום, את פרטי כל הזכאים לפיצוי וכן את פרטי חברות האשראי הזכאיות לפיצוי, ואת סכום הנזק שנגרם לכל אחת מהן, על מנת שהפיצוי עליו הוריתי יחולק ביניהן באופן יחסי ביחס לנזק.

ד. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתשלום אחד לא יאוחר מיום 1.5.23 כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצויים.

ה. מורה על הפעלת התחייבות בסך 3000 ₪ עליה חתם הנאשם בתיק 54823-12-16 בבית משפט השלום באשקלון ביום 7.5.17. ההתחייבות תשולם ב- 3 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.2.23

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

מוצגים יושמדו בחלוף תקופת הערעור.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ח, 26 יוני 2018, בנוכחות הצדדים.